

คำสั่งย้ายลักษณะใด ? ที่ไม่ได้เงินวิทยฐานะ !

คำสั่งย้าย... เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานบุคคลเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานและเพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ซึ่งจะมีทั้งการย้ายประจำปีตามปกติและย้ายในกรณีพิเศษ อย่างไรก็ตาม แม้การย้ายข้าราชการหรือบุคลากรของรัฐจะเป็นอำนาจบริหารของผู้บังคับบัญชา แต่ศาลก็สามารถตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวได้ หากเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง เช่น ตรวจสอบว่ามีกฎหมายให้อำนาจผู้ออกคำสั่งกระทำการนั้นหรือไม่ หรือผู้ออกคำสั่งได้ดำเนินการตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หรือผู้ออกคำสั่งใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งก็จะมีเหตุผลที่สมเหตุสมผลรองรับในการออกคำสั่งหรือไม่นั่นเอง

การมีคำสั่งย้ายข้าราชการในบางกรณีส่งผลให้ผู้ถูกย้ายไม่ได้รับเงินวิทยฐานะในระหว่างที่ถูกคำสั่งย้าย เช่น คำสั่งให้ประจำส่วนราชการ หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้รับเงินเดือนในอัตราทดแทนที่ ก.ค.ศ. กำหนด แล้วแต่กรณี ตาม ข้อ 6 (7) ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชาจะมีคำสั่งย้ายดังกล่าวจึงต้องมีเหตุผลสนับสนุนการย้าย มิใช่ทำโดยอำเภอใจ เพื่อให้คำสั่งย้ายดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ดังเช่นคดีต่อไปนี้... ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ถูกร้องเรียนว่าทุจริตโครงการอาหารกลางวันนักเรียนและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (ศึกษาธิการจังหวัด) ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก เป็นการชั่วคราวในระหว่างที่มีการดำเนินการทางวินัย รวมทั้งได้มีคำสั่งงดเบิกจ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ไปประจำ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก ดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด) เพื่อขอให้ยกเลิกคำสั่งย้ายและให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเดิมหรือโรงเรียนอื่นที่ใกล้เคียงกัน พร้อมทั้งให้จ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย แต่ในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ยังมีได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ก็ได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก และให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปประจำที่โรงเรียนเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่าเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนเดิมและผู้ฟ้องคดีได้รับเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งตามเดิมอันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในหนังสือร้องทุกข์แล้ว จึงไม่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ไม่ยอมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งย้ายที่พิพาท และให้จ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่ง จำนวน 2 เดือน ที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับในระหว่างที่ไปประจำอยู่ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก ด้วย

กรณีเช่นนี้... ผู้ฟ้องคดีจะสามารถเรียกเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนได้หรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในเรื่องที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว หากให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนเดิมในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียน ย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาย่อมมีอิทธิพลหรือมีส่วนได้เสียต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดโรงเรียนดังกล่าว ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการดังกล่าวในเรื่องความดีความชอบ ย่อมเป็นเหตุให้ข้าราชการครูไม่กล้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามความเป็นจริง และอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่สำคัญในเรื่องที่ทำการสอบสวนได้

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ในฐานะผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิใช่เหตุผลความจำเป็นและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ประกอบกับข้อ 1 (1) ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ในกรณีที่ “**มีเหตุผลความจำเป็น**” สามารถสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราวได้ หากข้าราชการดังกล่าวมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกรณีที่ผู้ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก่ต่างให้ และถ้าให้ผู้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เดิมต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนการสอบสวน หรืออาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ **คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก เป็นการชั่วคราวเพื่อความสะดวกในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นการออกคำสั่งที่เหมาะสมและจำเป็นแก่กรณี ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว**

เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก เป็นเวลา 2 เดือน ซึ่งย่อมไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ที่ให้การเบิกจ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา 2 เดือน จึงชอบด้วยข้อ 6 (7) ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2550 ที่มีข้อกำหนดมิให้เบิกจ่ายเงินวิทยฐานะในระหว่างวันที่ข้าราชการครูถูกสั่งให้ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 936/2559)

จะเห็นได้ว่า กรณีนี้เป็นการย้ายที่เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายที่ถือว่ามิใช่เหตุจำเป็นในการที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัย เพราะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษาซึ่งมีอิทธิพลหรือมีส่วนได้เสียต่อข้าราชการครูในโรงเรียน ที่ย่อมส่งผลกระทบต่อให้ถ้อยคำของข้าราชการครูในโรงเรียนได้ เมื่อเป็นการย้ายโดยชอบประกอบกับการมีคำสั่งไม่จ่ายเงินวิทยฐานะก็เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายด้วยเช่นกัน การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อันเป็นข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจของศึกษาธิการจังหวัดในเรื่องดังกล่าว